

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De statu rerum tunc temporis, & quòd imperatorum & archiepiscoporum
mutuo consensu Christi dogma amplificatum erat. Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

habita ostendebat, cōfiterentur, vestrum, inquit, causa, hoc quicquid est negotii mihi mea sponte sumo. Atque argento ab illis accepto, circiter lectulos trecentos in publicis porticibus constituit: & non eorum solum, quos fames in morbum coniecerat, curam suscepit, verum etiam peregrinos, & eos, qui egestate rerum ad vitam necessariorum coacti, ex agris eò venerant, benignè tractavit. Vbi autem fames extincta est, rediit in domum, in qua antea aetate degerat. Paucis verò post interpositis diebus, obiit mortem: qui quanquam in ordine clericali ad diaconatum solum elatus erat, tamen non minus omnium sermone ob virtutem celebratus est, quam hi, qui propter sacerdotii dignitatem, institutionem bonae vitae, & excellentem doctrinam in magna admiratione fuerunt. Quare sint ista quidem tanquam indicia quaedam virtutis illius, quae in Ephraim elucebat. Nam de eo pro dignitate dicere, atque omnino quo pacto ille, & alij singuli, qui per idem tempus monasticæ disciplinae se dedebant, vitam & mores instituerent, & apud quos aetate degeret, accuratè differere, scriptore sanè opus est, qualis ille ipse fuit. A me quidem certè tum propter doctrinae tenuitatem, tum propter ignorationem & virorum ipsorum, & rerum præclare ab illis gestarum, haud fieri posse video. Nam nonnulli in solitudine delituerunt: alij in turba civitatum vitam degentes, se opinione hominum abiectos, & nihil à vulgo differre ostenderunt: qui quavis virtutem sedulo excolerent, tamè veram sunt de se ementiti opinionem, quò minimè ab aliis laudaretur. Nam dum ad bona futura, quibus recte facta remunerantur, aciem mentis acriter intenderent, testè suorum operum Deum solum effecerunt. Gloriam autem, quae ab hominibus virtuti tribui solet, omnino pro nihilo putarunt.

De statu rerum tunc temporis, & quòd imperatorum & archiepiscoporum mutuo consensu

Christi dogma amplificatum erat.

CAPVT XVI.

Porrò cum praesides etiam ecclesiarum eo tempore vitam accuratè transigerent, & populi ab eiusmodi pastoribus instituti, non sine causa se ad Christum sanctè colendum studiose compararent, religio Christiana in dies singulos

I v crevit,

SOZOMENI HISTOR.

erevit, & propter ardens pietatis ac virtutis studium, atque adeo facta admirabilia ecclesiasticorum virorum sanctorum & pie viram degentium, Gentiles superstitionis præstigiis obæcatos attraxit ad se, atque traduxit. Istas res quoque auxere imperatores, qui nõ minus studii in ecclesiis amplificandis, quàm pater, posuerunt: clericis, liberis eorum, & familiæ, eximios honores & immunitatem quoque tribuerunt, atque non modò paternis suffragati sunt legibus, sed proprias etiã ac suas contra eos, qui simulachris immolare, eadẽ colere, aut vllũ aliũ ritum Gẽtilis religionis obseruare aggredierentur. Delubra item vbiq; vel in vrribus, vel in agris posita occludi mandarunt: quæ quidem distribuebant ecclesiis, quæ vel locis ipsis, vel eorum materia egere viderentur. Nam maxima ab illis suscepta cura est, vt ecclesias, quæ temporis diuturnitate ruinosæ essent, reficerentur: alię autem è primis iactis fundamentis magnificè ædificarẽtur: ex quarum numero fuit ecclesia Emesæ, illustrissima illa quidem, & pulchritudine plane insignis. Quinetiam lege sanciuerunt, vt nullus Iudæus seruum ex alia secta emeret. Quod si secus faceret, seruũ publicum esse. Porro si quisq; circũcideretur, vt lex Iudæorum postulat, capitis supplicio & bonorum amissione mulctari. Nam cum omnibus modis religionem augere studerent, huic rei etiã prouiderunt, vt nemo impunè eos, qui ex eo genere non essent, ad ritum Iudæorum attraherent, sed vt hi, qui spem in religione Christiana posuerant, in ecclesia continerentur. Nam religio Christiana maximè ex populo gentili creuit.

De opinione liberorũ Constantini, & Homosii, & Homosii differẽtia, & vnde effectũ est, vt Constantius a recta fide diuerterit. CAP. XVII.

Quinetiam isti imperatores de ipsa religione primò opinionem paternam tenuere. Nam ambo fidem concilij Nicæni approbarunt: in qua Constans quidem ad extremum vitæ diem perseuerauit. Cõstantius autem, etsi aliquandiu in ea perstitit opinione, postea tamen voce **CONSUBSTANTIALI** reprehensa, de priore sententia depulsus est. Verùm filium patri substantia similem confiteri non omnino recusauit. Eusebius autem, & alij nõnulli episcopi